

يعقوب مويي هوڻ رو حق ڦڙي تو آن

يعقوب رو سپنو

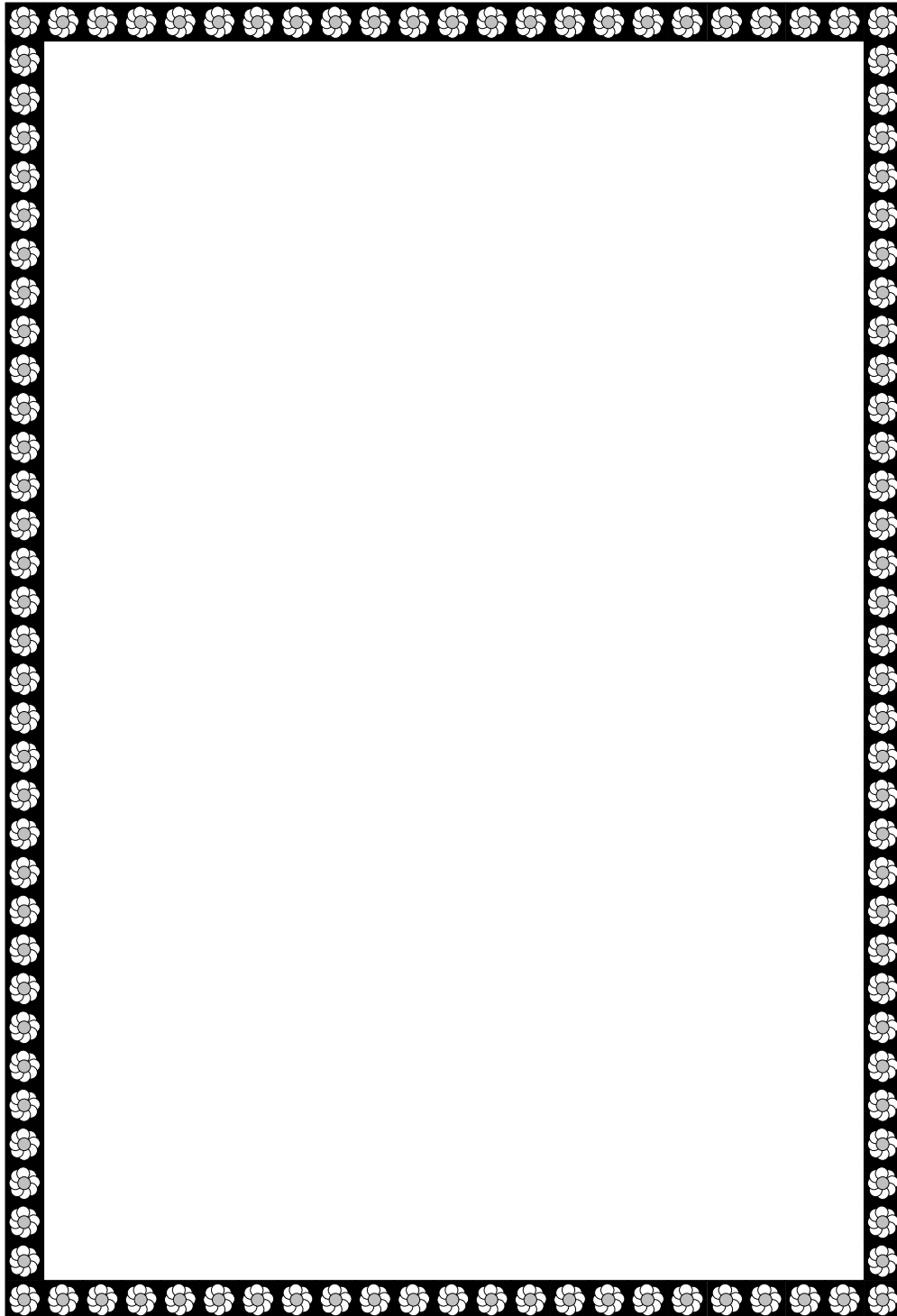
ڍاٽڪي ٻولي ۾

يعقوب مويي هوڻ رو حق ڦڙي تو آن

يعقوب رو سپنو

ڇاپڻ واڙا: ڍاٽي لٽريچر ٽرانسليشن پروجيڪٽ

ميرپورخاص سنڌ پاڪستان

Title: Jacob steals the birthring
Language: Dhatki
Illustrations: All illustrations are used with
permission from Cook International
© David C. Cook Publishing Co.
Publishers: Dhati Literature Translation Project
Mirpurkhas Sindh. Pakistan
Edition: First
Printed Copies: 250
Date: October 2022

تائيتل: يعقوب مويي هون رو حق قُري تو آن يعقوب رو سپنو
بولي: ڍاٽڪي
ڦوتو: ڊيوڊ سي ڪڪ پبلشنگ ڪمپني ني
پبلشر: موڪل ٿي استعمال ڪريا جها سي -
ڍاٽي لٽريچر ٽرانسليشن پروجيڪٽ
ميرپورخاص سنڌ، پاڪستان
چاپو نمبر: پهريون
تعداد: 250
تاريخ: آڪٽوبر 2022
ڪهاڻي: بائيبل ۾ پيدائش ري ڪتاب سين لئي گئي آهي -

سوال

1. جڏهين ربقا پٽ سين هتي تڏهين ايشور اُئي ري ڏڪران ري باري ۾ ڪيھڙي وات ڪري؟
2. اُٿان رو ننڍو آن وڏو ڏڪرو ٻئي ڪيھڙو ڪم ڪرتا؟
3. جڏهين عيسو نا گھڻي بُڪ لڳي تو اُئي ڪي ڪريو؟
4. اِضحاق عيسو نا برڪت ڏيڻ پي چاهي تو اُئي عيسو نا ڪي ڪرڻ رو ڪهيو؟
5. جڏهين ربقا اِضحاق آن عيسو رين واتين سنڀرين تو اُئي ڪي ڪريو؟
6. جڏهين يعقوب اُنگهائڻ هتو تو ايشور سڀني ۾ اُئي سين ڪيھڙا واعد ڪريا؟
7. اوهين ڪي سمجهو تا ته يعقوب آڀري پائي سين دوکو ڪريو اي سھي ڪريو يا غلط ڪريو جي سھي ڪريو تو ڪي ري ڪري آن غلط ڪريو تو ڪي ري ڪري ڪريو؟

ابراهيم ري ڏڪري اِضحاق رو ويهان ٿيو آن اُئي ري ڏوسي رو نان ربقه هتو جڏهين ربقه پٽ سين ٿئي آن اُئي را جاڙا ڏڪرا هتا. اُئي ٿاڻي ايشور ربقه سين وات ڪري آن ڪهيو ته تين ۾ ٻه قومان ٿيسي آن وڏي قوم ننڍي قوم ري شيوا ڪرسي. جڏهين ٻاڙيان رو جنم ٿيسي ته وڏي ري ڏيل تي مٿواڙ هوسي آن اُئي رو رنگ رتو هوسي، اُٿان اُئي رو نان عيسو رکيو، آن ننڍي رو نان يعقوب رکيو.

هي هُون ايهيج واعدو تين سين پڻ ڪران تو- هُون اي مُلڪ، جڪي ري زمين تي تُون سُو پيو آهين، تِنَا آن تاهجي نسل نا ڏئيس- ايشور يعقوب سين واعدو ڪريو ته هُون تِنَا زمين ڏئيس، برڪت ڏئيس آن تين سين وڏي قوم ٺاهسي آن ايشور اي پڻ واعدو ڪريو ته هُون تاهجي پوري سفر ۾ تاهجي حفاظت ڪريس آن صحيح سلامتي سين تِنَا تاهجي گهري پڇو پڄائيس- جڏهين يعقوب اُونگه سين جاگيو تڏهين او گهڻو پيه ۾ هتو ڪي ته او ايشور سين مليو هتو- يعقوب اُوئي جگها رو نان ايشور رو گهر رکيو آن يعقوب پڻ واعدو ڪريو ته ايشور اُوئي رو آڀرو ايشور هوسي-

پڇي ٻئي ڏڪرا جوڻاڻ ٿيا- اُوڻان ۾ عيسو هڪ سُو شڪاري ٿيو آن اُوئي نا جهنگ آن ميدان ۾ رهڻ سُو لگتو- پڻ يعقوب ايهڙو ڪو هتو، اُوئي نا تنبوڻان ۾ رهڻ سُو لگتو- اسحاق عيسيٰ سين وڌيڪ پيار ڪرتو ڪي ته او اُوئي نا شڪار رو مانس ڪاراتو، پڻ ربقا عيسو سين وڌيڪ يعقوب سين پيار ڪرتي- هڪ ڏينهن يعقوب مسرو ري ڏاڙ رنڌي پي آن عيسو جهنگ سين پڇو آيو تڏهين اُوئي نا جام بُڪ لگل هتي- عيسيٰ يعقوب نا ڪهيانتي ته، ”پاڻي هُون بُڪ مران تو مانهجو ساس نسري تو-

اي رتو رتو ساگ مينا ٿوڙهو ڏي. ”ايئي ري ڪري عيسئي رو نان
 ”اڏوم“ پڙي گيو جڪي رو مطلب آهي ”رتو.“ تڏهين يعقوب عيسئي نا
 ڪهيو ته، ”نيڪ آهي، پڻ موهر تون موپي ٿين رو حق مينا ڏي ڇڏ.“
 عيسئي ڪهيانتي ته، ”پايان جوئو، هون ته بڪ سين مران تو ايهڙو موپي
 رو حق مانهجي ڪيهڙي ڪم رو؟“ تڏهين يعقوب ڪهيانتي ته، ”موهر
 تون قسم ڪڻ“ آن عيسئي قسم ڪهيانتي آن آڀرو موپي هون رو حق
 يعقوب نا ڏي ڇڏيو. تڏهين يعقوب عيسئي نا روئي آن مسرو ري ڏار ڪاڻ
 سارون ڏني، او ڪائي هليو گيو. آن ايهڙي نموني عيسئي آڀري موپي ٿين
 ري حق رو قدر ڪو ڪريو.

هلتي هلتي او هيڪي جگها پيچي رهيو ڪي ته رات پڙي گئي تي.
 اُت اُوئي هيڪ پٿر ڪٽي آڀري مٿي هيٺا رکيو آن سوئي رهيو. تڏهين اُوئي
 سوهيئي ۾ ڏنانتِي ته زمين سين لي آسمان تائين هيڪ چاڙهي زمين تي آڀي
 رکيل آهي آن ايشور را فرشتا اُوئي تي چڙهين آن اُترين پيا. پيچي اُوئي
 ڏنانتِي ته ايشور اُوئي چاڙهي تي مٿي پيتو آهي آن ڪهي پيو ته، ”هون
 ايهيج ايشور آهان، جڪو تاهجي ڏاڏي ابراهيم آن تاهجي ابا اسحاق سين
 واعِدو ڪريو تو.“

پڻ ربقه ڪنهن اُوئي رو پڻ حل هتو. ربقه يعقوب نا عيسئو را ڳيا
 پهرايا، آن بڪر ري ڪل يعقوب ري هٿان آن ڪنڌ تي لڳائي ڇڏي. يعقوب
 آڀري ابا ڪنهن ڳيو. اضرحاق يعقوب نا عيسئو سمجھي کاڌو کائي ڳيو آن
 يعقوب نا وڏي آسيس ڏناتي. جڏهن عيسئو شڪار سين پڇو آيو آن روڻي
 ڪٿي آڀري ابا ڪنهن ڳيو آن جڪو يعقوب ڏوڪو ڪريو هتو او وات کلي
 ڳئي. پڇاڙي ۾ اضرحاق عيسئو نا پڻ آسيس ڏناتي پڻ آسيس يعقوب ري
 آسيس سين گهٽ هتي. عيسئو آڀري پائي سين نفرت ڪرڻ لڳو عيسئو اي
 فيصلو ڪريو ته هون يعقوب نا ماري ڇڏيس. جڏهن ربقه نا ايئي وات ري
 خبر پئي ته اُوئي يعقوب نا آڀري مائيتران ۾ ميهليو جڪو مڙهي ازگي ملڪ
 ۾ رهتا.

جڏهن اضرحاق پوڙهو ٿي ڳيو تڏهن اُوئي ري نظر اتي گهٽ ٿي ڳئي
 ته او ڏيکي ڪوتي سگهيو. اضرحاق آڀري وڏي ڏکري عيسئو نا سڌ ڪري
 اُوئي نا ڪهيو ته، جا آن جناور رو شڪار ڪري آن ماهنجي سارون پسند رو
 کاڌو تيار ڪر ته جين هون کائي تڏا آسيس ڏيان. ربقه اُوٿان رين سجين واتين
 سنڀرين رهي هتي. آن يعقوب ڪنهن آئي آن اُوئي سين اي واتين ڪريانتي،
 ربقه هيڪ سوچ ويچار ڪريانتي آن يعقوب نا ڪهيو ته مڻا بڪر ڪوهي ڏي ته
 هون تانهجي ابا سارون کاڌو تيار ڪران آن تون جائي اُوئي نا روڻي کارا ته جين
 او تڏا آسيس ڏي. يعقوب نا پيو هتو ته مانجھي پائي عيسئو ري ڏيل تي مٿواڙ
 آهن آن جڏهن مانجھو ابا مڻا هٿ لڳاسي ته مڻا اوڙڪي جاسي.